

למיסלגה 600 אלף דולר, והם כיום שלם עוד 400 אלף. בסוף לא יצאה העיסקה אל המועל. נראה כי הצדדים מצאו דרך אחרת לה עביר כספים אלה, אך ברור כי בלס שילם 600 אלף דולר. מי שמישלם למיסלגה 600 אלף דולר, או מיליון דולר, מציפה לתמורה. בלס אינו סילני טרום, אלא איש-עסקים מן הפוג המפוקסק. הוא עצמו הגדיר את יחסו: "אני מצפצף על מיסלגת העבודה". מה קיווה בלס להשיג במשך הזמן ממיסלגת-העבודה? מה הובטח לו כארבע עיניים? מה אמר פס לאנשי-הקיר בוצים בארוחות במיסעדות, שבלס שיי לם עכור באמצעות שליח מיוחד? אפשר לנחש.

צעה-הענק שלו: פשוט לקחו כסף משור דדיה-הקרקעות בגדה, באיצטלה של "ארץ-ישראל השלמה", תוך הכטחה מרומת להניח להם להמשיך לשרוד אחרי שהליכוד ינצח בבחירות. המערך עשה זאת בדרך אחרת, לא פחות מושחתת. לרשות המערך עומד משק ענקי. עתירה, השייך כביכול לחבריה-הסתדרות והמקבל סובסידיות אדירות מ"קופת-המדינה: משק. חברת העובדים" וההתיישבות העובדת. "משק זה מימן את מיסלגת-העבודה בכל מערכות-הבחירות. אך הדבר מסוכן כיום יותר. החוק אוסר על "תאגידים" לתרום למיסלגות — וכל הקיבוצים ומפעלי-

(המשך מעמוד 10)
פר, לרברי בלס תבע ממנו פרס עצמו להציג את הדברים לפני יצחק רבין, יצחק נבון וחיים בר-לב — האנשים האחראים כיום לכיטחון, לחינוך ולימישטרה.

מאלפת ביותר היתה תגובתו של רבין: "אני לא יודע את העסקים שלכם, ולא רוצה להערה". נראה שסבר כי אינו אחראי לשחיתות, אם אינו יודע אותה רישומית. הוא רק דאג ש"לא יובטח לוויצמן תיקה-ביטי חון או תיקה-חויץ".

באותה תקופה היה בלס כרביית אצל שימעון פרס, שהביע בצורה זו את תרדתו לאיש שהפך אותו לראש-הממדי שלה. באחת מארוחות הערב בבית פרס נכחו במקום גם רם כספי ומירה אברך. כספי, עורך-הדין הוריו, צץ איכשהו בכל מקום שבו עומד שימעון פרס ל"שות דברים שלא ייעשו. נראה שהוא יועצו לעניינים מסוג מסויים.

מירה אברך, רכילאית-חנפנית של גדוליה-המדינה, חברתם של רבין-בית-דרום-אמריקאיים וקלגסי מחנות-דינו, היתה קישוט נאה לארוחת שבה מככב בלס.

מי שמקבל שרות כזה מאיש כמו בלס, בוודאי יודע שאין הד שרות ניתן בחינם. אין ארזי חות-חינם, ואין ראשות-ממדי שלה חינם. מי שקונה ממשלה וראשות-ממשלה, מצפה ל"מורה".

מי שמשקיע 1.8 מיליון דולר כדי להפוך את שימעון פרס לראש-הממדי שלה, בוודאי היו לו ציפיות גדולות מאוד לגבי התמורה. ומכיוון שמדובר כאיש-עסקים ונוכל בממדי-ענק, הוא גם ציפה, מן הסתם, לתמורה ענקית. כך מתנהלים העניינים במדינות כמו גואטמלה וליבריה. גם בישראל.

מתנה אישית לפרס

סיפור המחרת ביותר נוגע לשימעון פרס באופן אישי — והוא הרהים גם את מי שמכיר את פרס. מספר בלס: "בארוחת-ערב אחרת בבית של שימעון פרס הוא אמר לי: איזה שעון יפה יש לך? הורדתי אותו, נתתי לו ואמרתי לו: הוא שלך".

זה היה שעון שאשתי קנתה לי. אני לא זוכר את הפירמה, היא יודעת. משהו כמו אלף ומאתיים דולר. לא היתה לו בעיה לקחת את זה, אמר תודה רבה ולקח.

אחרי-כך ראיתי שהוא גם לובש אותו בצילומים שבעיתונים".

ראש מיסלגה סוציאליסטית-המד מיו" מתנה אישית יקרה מאיש-עסקים, ראש-ממשלה (בפועל או בדרך) — לוק שוען יקר מרמות מפוקסקים. נורא.

ידידיו של פרס קיזו כי הדיברים יוכחשו מיד, תוך שעה אחת הפירסום, באמצעות ה"לפון הבינלאומי. שום הכחשה כזאת לא באה.

תרומה שהיא שוחד

א פחות חמור מקניית ראשות-הממשלה היא פרשת התרומות של בלס למיפלגת-העבודה לפני הבחירות.

חוקי-מיומן-מיפלגות התקבל כשע"תו במטרה מוצהרת לשים קץ לשחיתות, ולפטור את המיפלגות מן הד צורך לקבל כספים מחברות מיסחריות ומאנשים מפוקסקים, המצפים כמוכן לתמורה. כל תרומה כזאת היא שוחד מוסווה.

עתה מסתבר כי הכסף שנל"קח מן הציבור ששוט נוסף על השחיתות הקודמת, המגיעה כ"יום לממדים גרועים עוד יותר. הציבור ראה איך מומן מסע-הבחירות של הליכוד, על פיזמוניו ומיכ-

אזהרה: משרד הבריאות קובע כי — העישון מוזק לכריאות

"אורלי"

בית ספר לספרות גברים ונשים
רח' המלך גורג' 89, תל-אביב
טל' 03-295318 • 03-284919

החלה ההרשמה לקורסים מזורזים לחודש ימים, וגם קורסים רגילים

קבלת לקוחות במחירים עממיים:

- ★ תסרוקת 2 ש"ח
  - ★ תספורת 2 ש"ח
  - ★ צבע 10 ש"ח
  - ★ החלקה 15 ש"ח
  - ★ סלסול 15 ש"ח
  - ★ פסים 15 ש"ח
- פדיקור ★ מניקור ★ והשתלת ציפורניים

סקס ועסקים

ללא שותפים סמויים

- ★ אנו מספקים:
- ★ מכתרים למניעת
- ★ ציחותים בטלפון
- ★ שרות לגילוי מיקרופונים
- ★ מושלתים
- ★ מגלי מהכות
- ★ מכריות אוטומטיות

רדיו דוקטור בע"מ

שלום עליכם 18, ת"א, טל' 286444

תן טרמפ לחייל

א.א. עבודות

- ★ במצעים עבודות
- ★ אינסטלציה, מים וביוב
- ★ עבודות חשמל
- ★ מתקנינים חימום מהיר, במיבצע
- ★ שרות מהיר

מישרד: טלפון 870090
בית: טלפון 5524289

תן טרמפ לחייל

"תפוס כפי יכולתך"

חד האישים שמילא תפקיד וד שוב בעסקים אלה היה, לדיברי בלס, עדי אמוראי.

אמוראי, ח"כ סימפאטי מדור-ההמדי, שך היה רכז סיעת-המערך בוועדת הכספים אדירת-ההשפעה, ועכשיו הוא סגן שרה-אוצר. הוא כמעט התמנה כגייד בנק ישראל.

בזמן שבלס מימן את מיפלגת-העבודה ותיכנן את העיסקה הסיבובית עם מניות-הסנה, הוא שילם לעדי אמוראי רכבות דולרים (23 אלף, לפי גירסה אחת) עבור "ייעוץ כלכלי".

מה היה טיב הייעוץ? הערכת חברות, מבחינה חוקית זה היה בסדר. לכל ח"כ מותר לגבות הון-עתק מכל אדם או חברה, וגם מרמות מפוקסקות ביותר, באיצטלה של שכר-שירות עורך-דין, שכר ייעוץ כלכלי, וכל עסקים שהם.

רבים מן התשלומים האלה אינם אלא תשלומי שוחד מוס"ו זה — הח"כ מוכר את הש"פעתו בכנסת ואצל השילטון, ואת יכולתו להחזיק על שרים, תמורת כסף.

כל אדם בכנסת יודע זאת, וחוזן מי מסישפתיים נוסח שלמה הליל לכללי-האתיקה שאינם-קיימים אין איש עושה לחיטול תופעה מתפירה זו. השחיתות האישית הפשוטה חוגגת בכנסת מזה שנים רבות, והסיסמה היא: "תפוס כפי יכולתך".

ברור כי אמוראי היה איש-מפתח בוועדת-הכספים ובמערכת הכלכלית של מיפלגת-העבודה. ברור כי בלס גילגל כ-70 מיליון דולר מכספי הקי-בוצים, שאותם הונה ורימה. יתכן מאוד שאמוראי לא ידע את כל הפרטים — אך נכונותו לשרת איש זה מטילה עליו צל.

בניגוד לפרס, שלא הגיב, מיהר אמוראי להגיב בטלפון הבינלאומי.

עצם הימצאותו של אמוראי בגרי מניה מתמיהה. הוא נסע בראש מישיחת-תנועה שהומונה לסקר את הביחירות בגרמניה. טיול נחמד על-חשבון מלש-הממדים הגרמני — אך האם זהו עיסוקו של סגן-שר-האוצר, קל וחומר בתקופה של משבר ציבורי חמור סביב התקציב?

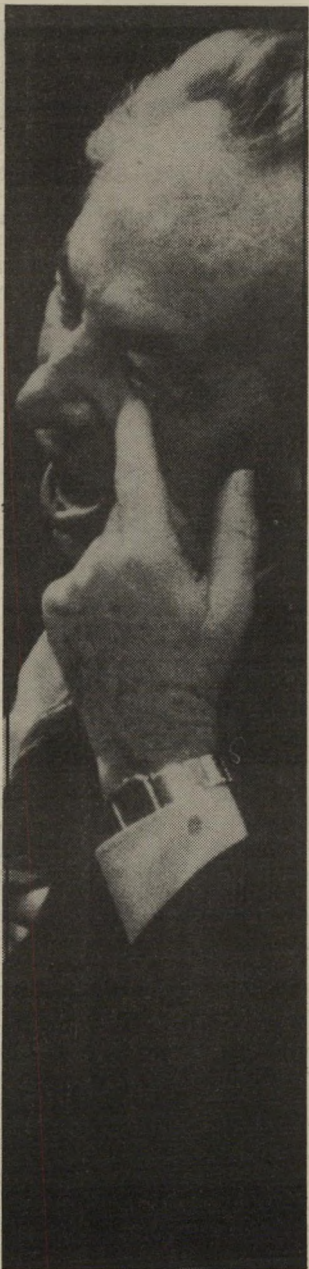
על כל פנים, אמוראי טילפן מגרמניה ואישר שקיבל 23 אלף דולר מבלס. הוא רק ציין שזה היה חוקי, ושנתן לבלס כ"תוסילב שרותים של יעוץ כלכלי.

לירות כדי להרוג

ה ירייה הזאת של בלס אינה — כנראה — היריה האחרונה. הוא הבטיח לקבור כמה אישים מרכזיים בישראל, אם לא יצילו אותו.

תחילה ירה מעל לראשיהם של מני-היגיה-המערך. הפעם ירה ברגליהם. כפי עם השלישית הוא עלול לירות כדי להרוג קריירה פוליטית.

אם בכלל עור יבוליים גילויי-שחיתות מחרידים להרוג מישי-הו בפוליטיקה הישראלית.

ההסדרות הם תאגידים. החוק מרשה רק תרומות של אנשים פרטיים, אך בניגוד לארצות-הברית, שבה מוגבלת כל תרומה אישית כזאת ל-5000 דולר, אין הגבלה כזאת בארץ. אמני-השחיתות, שניסחו את החוק, השאירו בכוונה דלתות אחוריות פתוחות.

שימעון פרס רצה כסף מן הקיבוצים. הקיבוצים עשו עסקים עם בלס, וכך תוכננה עיסקה פלילית, מן הסוג הקרוי בישראל "עיסקה סיבובית" (בגלל אחת כמוה הושבו אנשים כמו מיכאל צור בכלא).

איך מעבירים מיליונים מן הקיבוצים למיפלגת-העבודה? פשוט מאוד: הקיבוצים הסכימו לקנות מבלס 25% של חברת-הביטוח ההסדרותית הס"נה, לא תמורת ערכם בשוק, אלא תמורת סכום הרבה יותר גבוה. את ההפרש בין המחיר הריאלי ובין המחיר המנופח היה בלס אמור לתת למיפלגת-העבודה.

זוהי עיסקה פלילית, שנועדה כל-כולה להפוך חוקי. בלס שילם